

5. ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1953 - 1954 *

Ἡ Α.Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀνακηρύξεως.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Α.Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐγένετο μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος ἐν τῇ μεγάλῃ αἵθουσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὴν 1^{ην} Αὐγούστου 1954, παρουσίᾳ τῶν συνοδευόντων τὴν Α.Μ. τὸν Αὐτοκράτορα μελῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενείας τῆς Αἰθιοπίας, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνος, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κ. Γεροκωστοπούλου, ἀκαδημαϊκῶν, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν Γραμμάτων.

Τὸν Ὑψηλὸν τιμώμενον προσεφώνησεν ἐν ἀρχῇ ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης, μεθ' ὃν ὁ καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας κ. Νικόλαος Τωμαδάκης εἶπε, κατ' ἐντολὴν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ἀκολούθως ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Καλλιάφας ἀνέγνωσε τὸ κάτωθι ψήφισμα :

ΤΥΧΗ ΛΓΑΘΗ

Πρυτανεύοντος ἐν τῷ Ἀθήνησι Πανεπιστημίῳ Ἀποστόλου Δασκαλάκη καὶ κοσμητεύοντος ἐν τῇ τῶν Φιλοσόφων Σχολῇ Σπυρίδωνος Καλλιάφα, ἔδοξεν ὁμοθυμῶς τῇ Σχολῇ :

Ἐπειδὴ περ

ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

Αὐτοκράτωρ, Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων τῆς Αἰθιοπίας, Λέων τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ καλὸς τε καὶ ἄλκιμος, ἔξοχος ἄλλων σκηπτουῆχος βασιλεύς, φρεσὶν τε αἴσιμα εἰδὼς καὶ ἐν πολέμοις μαχητής, τὴν αὐτοῦ πατρίδ' ἐν ὁμονοίᾳ τε καὶ εὐηπείᾳ σαώσας βασιλέων βασιλεὺς ἀναδέδεικται, καὶ κενεαυχεῖς πολεμίους ἀμυνάμενος ἀβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας ἐφυλάξατο, διόπερ αὐτοῦ τὸ κλέος ἀείμνηστον καὶ οὐρανόμηκες οὐποτ' ὀλεῖται, καὶ παιδείας σοφῆς παιδεύματ' αὐτὸς ἔχων τῆς χώρας τῆς αὐτοῦ παιδευτῆς ἄριστος ἐγένετο, πλεῖστ' αὐτῇ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ θ' ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ μεταδούς, τοιαῦτα δ' αὐτῷ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πονοῦντι, εἰκὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος ὀφείλεσθαι μέγα, ἐπὶ δὲ τούτοις, τοῖς ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ ἀριστοπόνου βασιλέως στοιχῶν εὖνοιάν τ' ἀρραγῇ καὶ διατριβῇ ἀρρηκτον πρὸς τὴν Ἑλλάδ' ἔχει, ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ μερι-

* Εἰς τὸν δημοσιευθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατάλογον τῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνακηρυχθέντων ἐπιτίμων διδασκτόρων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη τὸ ὄνομα τοῦ καθηγητοῦ Werner Jaeger (14 Ἰουνίου 1948).

μῶν καὶ σπουδάζων, καὶ τὴν Ἑλλάδ' ἑξαιρέτως φιλῶν, τῆς εὐνοίας καὶ φιλίας αὐτοῦ τεκμήρια πλεῖστα καὶ μέγιστα παρεσχηκώς, οὕτω δι' ἀδιάλειπτον τὴν ἀπὸ τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων, τῶν εὐκλεεστάτων τοῦ κλεινοῦ Βυζαντίου αὐτοκρατόρων ἀμοιβαίαν φιλίαν διατετήρηκεν, δεδόχθαι τῇ τῶν Φιλοσόφων Σχολῇ ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου

τὸν αὐτοκράτορα ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

ἐπαινέσαι τε καὶ τῆς φιλοσοφίας διδάκτορα ἐπίτιμον ἀναδειξαι, τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἐν μεμβράνῃ ἀναγράψαι καὶ τὸν Κοσμήτορα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῇ μεγάλῃ ἀναγνόντα ἐπιδοῦναι Αὐτῷ, ἥ ἂν ἡμέρα καὶ ἡ ἀναγόμευσι γένηται, καθ' ἃ νενόμισται.

Ἐγένετο Ἀθήνησι μηνὸς Μαΐου τετάρτῃ ἐπὶ εἰκάδι, ἔτει τετάρτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑνεακοσιοστῷ καὶ χιλιοστῷ.

Ὁ τῆς τῶν Φιλοσόφων Σχολῆς Κοσμήτωρ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΔΙΑΦΑΣ

Ἡ Α.Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ Χαΐλὲ Σελασιέ ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον :

Δέχομαι μὲ μεγάλην τιμὴν τὴν ἀνακήρυξίν μου εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὃχι μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Λαόν μου. Ἡ συμβολικὴ αὕτῃ προᾶξις, ἥ τόσον ἐξευγενισμένη προᾶξις τιμῆς, εἶναι ἡ ἀρμόζουσα διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἱστορικῆς συμπαθείας καὶ κατανοήσεως τῶν πνευματικῶν παραδόσεων Ἑλλάδος καὶ Αἰθιοπίας. Ἐν τῇ ἀναπτύξει ἀνωτέρας μορφώσεως εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, εἵχομεν καρτερήσει ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἐπιρροὴν πανεπιστημιακοῦ ιδρύματος. Ἀκριβῶς δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἰδρύσει νέον Πανεπιστήμιον εἰς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ἔχοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἴδρυμα τοῦτο θὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ εἰς τὸ μορφωτικὸν παιδίον τῆς νεολαίας τοῦ ἔθνους μας. Μᾶς ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐπιτίμου τίτλου, κύριε πρύτανι, εἶναι μία φιλικὴ χειρονομία πρὸς ἡμᾶς, προᾶγμα ποῦ θὰ ἐνθυμηθῶμεν διὰ πάντα. Παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὸ εἰς αἰθιοπικὴν γλῶσσαν γεγραμμένον ἐπίχρυσον Εὐαγγέλιον ὡς ἐνθύμιον τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπισκέψεώς μου καὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος.